

Innone in vaccam transformata, & à Iove in Coelum sublatam esse. Vnde Ovidius:

Vaccae an Taurus, non est cognoscere promptum,
Pars prior apparet; Posteriora latent.

Quidam, præcipue ex recentioribus, ideo Taurum vocari putant hoc Signum, quod Sole in illud perveniente, arationis tempus, & Taurorum labores incipiant. Hinc Tauri Character & est caput Bubulum, sive cornua Taurina, quod signum aliis est diphthongus τ , apud Græcos genitivum singularem tertie declinationis designans. Porro Asterismus hic Veneri consecratus, Systema est 44. vel, ut alii volunt, 33. Stellarum, in quo tamen Tycho & Longomontanus 43. Stellas se observasse affirmant, & quidem unam Prime, & unam Secundæ Magnitudinis, reliquasque minores. Porro hic Tauri Asterismus duabus Constellationibus minoribus, quas sui Systematis ambitu comprehendit, maxime nobilitatur, quarum Dorso Pleiadas gerit. Fronte Hyadas. Manilius libro 1.

Pleiades, Hyadesque feri pars utraque Tauri.

HYADES. Una igitur harum Constellationum, nomine HYADUM celebris, in fronte seu vultu Taurino sedem suam nata est, suis Stellas faciem Tauri obfident. Etymologia quorundam nomen $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$, quod pluvie significat, deducit, quia Cosmicæ earum Orius frequentes pluvias comites habet. Poëta certe pluvias eas crebro vocant. Seneca in Medea act. 1.

— — — Nondum Pluvias

Hyadas poterant vitare rates.

Virgilius lib. 3. Æneidos, v. 516.

Arcturum, pluviasque Hyadas, geminosque Triones, quem Versum Virgilius lib. 1. Æneidos etiam habet, estque 748. versus. Eodem sensu Horatius lib. 1. Carmin. Ode 3. Hyadas tristes vocat: Sic Ovidius 5. Fastorum: Ora micant Tauri septem radiantia flammis,
Nexita quas Hyadas Grajus ab imbre vocat.

Et Valerius Flaccus lib. 5.

Pleiades & madidis vorantes crinibus ignes.

Adjectione epitheti pluvias, videtur Virgilius notasse errorem illorum, qui $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ Latine Suculas veterunt tanquam $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ à suis, & non $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$, i. e. pluvie, quam absurditatem Tyro Ciceronis etiam notavit, de quo apud Agellum lib. 13. cap. 9. Servius & Bassus à Succo dictas ajunt Suculas, quod propter ortum & occasum cum Sole succos, imbres ac pluvias inducant.

Sic & Nigidius, qui tamen perstringuntur inepte hoc statuere, ab iis qui $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ dictas esse quasi $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ putant $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$, ut notat Scaliger ad Manilium. Porro Poëta fabulantur, Hyades Bacchi nurrices fuisse, ac Dodonidas Nymphas vocatas à Dodona civitate Epiri, quæ cum Iunonis iram vererentur, fugerentque Lycurgi regis favitiam, à Iove in Coelum sunt translatae. Alii tradunt, ex Æthra uxore Atlantem suscepisse Hyas filium, septemque filias; Ambrosiam, Eudoram, Pasithoen, Coronin, Plexaurin, & Tychen, quæ fratrem à leone devoratum incredibili dolore & agitudine lugentes, à Iove misericordiâ moto, in septem Stellas sunt conversæ, & in perpetuum tantæ pietatis testimonium à fratris nomine Hyades appellatae. Sucule autem Latinis dictæ traduntur, quod propter maximas quas ex ortu suo afferunt, pluvias, ut suos, luto gaudere videantur. Quidam à matre Hyæ Oceani filiâ ipsorum nomen deducunt; Nonnulli à Literâ Gracâ υ , quam situs earum referre dicitur. Sicut autem dictæ Stelle numero septem, quarum maxima, & quidem Prima Magnitudinis Stella, in oculo Tauri Austrino dicitur $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$, Lampadius; $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ Ptolemaeo; Subrussa, Arabibus Aldebaran; Schickardo Dehiron, & cum articulo Aldehiron i. e. ductor; Germanis Die Brüt-Henne; Die Cluck-Henne; Die Henne; Gallina; Oculi Tauri; Romanis Palilicium; aliis Parilicium, nomen inde natum, quod olim Paliliorum die cum Sole oriri consueverit. Celebrabant enim Festum hoc Romani x. 1. Kalend. Maji, sive x. 1. Aprilis, in honorem Palis agrotum Deæ, pro partu pecoris, ipso natali Urbis die, quod Propertius innuit;

Urbis festus erat, dixere Palilia Patres,
Hic primus caput menibus esse dies.

Cur Succule vocentur.

Fabulæ.

Alia ratio cur Succule dicantur.

Stellæ septem.

Palilia.

Altera supradictarum Constellationum nomine PLEIADES nota, Stellas comprehendit septem, in dorso Tauri in se conglobatas ac confertas, ita ut minimum spatium occupent. Nihil enim aliud sunt, quam $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$, & Glomerabile Sidus, ut Manilius lib. 4. loquitur, quod Valerius Flaccus lib. 5. Pleiadum globos vocat; eadem, que mente dixit Propertius lib. 3. 4.

Pleiadumque spisso cur coit igne chorus?

Hinc & Nicander $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ vocavit, docuitque Athenæus lib. 2. $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ dictas quasi $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$, i. e. Columbas quæ Unde Pleiadi Ambrosiam pocillentur. Vide Merula Cosmog. lib. 2. part 1. Seneca in Medea act. 1.

Et densilantant Pleiadum greges

Dixit Gregorius in Iobum lib. 29. cap. 27. Pleiades Stellæ $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$, i. e. à pluralitate vocatæ sunt, ita vicina sibi & divise sunt conditæ, ut & simul sint, & tamen conjungi non possint. Aliis videtur nomen hoc derivatum $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ à navigando, quod ortu suo tempus navigationibus aptum innuat: Vel à Pleione matre, ex qua Atlas ipsas suscepisse dicitur, unde & Atlantis ipsas vocat Virgilius lib. 1. Georg. versu 221. Sic Seneca in Hercule Furiente mox ab initio:

— — — Timendum ratibus, ac ponto gregem,

Passim vagantes exeunt Atlantes.

Ex his septem filiabus Iupiter tres compressit: Electram, Metam, Taigetem: Ex Metæ autem Iovi Mercurius natus: Vergilia quoque nominantur, eo quod apud Romanos verno tempore oriebantur: Item Vergiliam Sidus, Atlantis Astronomi filia; Metæ Gallina; Palli Gallina; Germanis Die Cluck-Henne; quod tunc temporis Gallinæ ovis incubare solent, sive quod una lucidior sex minores, uti Gallina pullos suos semper asseclet, Septemstellas in hac Constellatione parvâ conspicuas, licet sex tantum apparere videantur. Nam ut Fabule dicunt, Sex Atlantis filia Diis nupserunt, ac septima Sisypho privato homini, vel, ut alii fabulantur, Electra septima Pleiadum cæteris quidem ante excidium Troje lucidior extitit, post verò evanuit; unde Ovidius 4. Fastor.

Quæ septem dici, sex tamen esse solent.

Sed plures quam septem Stellas ibi reperiri affirmant ii, qui Telescopiorum usu hanc Constellationem explorant. Sic Galilæus plures quàm quadraginta deprehendit, & Ricciolus atque Zupus ultra quinquaginta se numerasse asserunt. Præterea etiam appellantur Lumina Signatricia; Vestis Insitoris; Isidoro Butrum; Arabibus Athorâ, vel potius ex Schickardi lectione Atauria, q. d. Taurina, quæ vox etiam tribuitur Hyadibus. Orius Pleiadum Helicæ astatem incipit præambulum; Occasus dat hyemem primam, & ex ipsis

Sed tantum apparent, sed opaca septima nube est.

Lucida ipsarum est Martialis, & Lunar. Quamquam verò harum Stellarum quantitas exigua, & non magni momenti esse videtur, passim tamen & in Sacris, & in Profanis Scriptis, imò & in ipso Sacro Codice ipsarum sit mentio: Ex quibus loca plurima adducuntur à Petavio Variar. Dissert. ad Phanograph. lib. 2. cap. 9. ubi de Vergiliarum ortu accuratè disserit. Ex his communiter adducitur Iob. 38. v. 31. An constringes $\delta\alpha\iota\tau\alpha\upsilon\alpha$ delicias Pleiadum, aut lora Orionis dissolves, quæ ex Lutheri versione in Lingua Germanica ita sonant: Rastu die Lande der Sieben Sternen zusammen binden? Oder das bände des Dreien auflösen. Vide Commentaria in hunc locum. Thales Milesius duas Hyadas Borealem unam, alteram Australem posuit: Euripides in Phæronte tres; Achæus quatuor; Pherecides sex numeravit. Taurus Plinio & Virgilio integer erat, in eiusque Cauda Pleiades locabantur. Alii verò Astronomorum Veterum scilicet Pleiades à Tauris effingebant. Hygin. in Tauri fab. & Asterismo. Dubitarunt autem ipsi Fabulatores Antiqui, Vacca ne an Taurus Constellatio hæc censeretur, & num ad Iovem potius ad alterum, an verò ad scortum ejus referenda sit: Eâ occasione Ovidius: Vacca sit an Taurus &c. quos versus in initio hujus Constellationis invenies. Echemenes de rebus Cretensibus. Cum fortè fortuna Cadmi soror Europæ ad litus Serapiæ civitatis, inter Tyrum. & Sidonem fixa, deambularet, à Cretensibus, qui mercatum eò venerant, speciosa ejus formâ ineficatis, rapta est, anno

Hh

Mundi